

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona
Egyes szám ára 4 fillér.

MERJELENK HETENKINT EGYSZER:
szombaton és egyes rend-
kívül alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi köztelvtár (város-
háza, földszint 7. sz. ide
küldendők a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:

Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdetés-
tesek.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

== Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS. ==

Kiadóutaladás: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A Hortobágy hasznosítása.

Midőn a belügyminiszterium a földmívelésügyi miniszterium véleményével egyidejűleg jóváhagyta Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági közgyűlésének a Hortobágy hasznosítására vonatkozó határozatát, az utóbbi miniszterium műszaki közegeinek díjtalan közreműködését megígérte. Mint lapunk legutóbbi számában emeltettük, a miniszteri megbízottak le is jöttek a Hortobágyra és most is künn dolgoznak. A szakértők Lovass Sándor miniszteri osztálytanácsos, Kingé Ferenc gazdasági felügyelő, Fáber János gazdasági intéző, Moser István kir. főmérnök, kiket Medgyaszay Miklós tanácsnok kalauzol a hasznosítandó területen.

A kiküldöttek a talajviszonyokat tanulmányozzák első sorban, ami feltétlenül szükséges, mert csak ily módon lehet megállapítani a föld termőképességét és azt, hogy milyen mezőgazdasági növények termelhetők ott sikerrel. A tanulmányozott területről aztán térképet készítenek, melyről annak idején leolvashatjuk a hasznosítandó terület termelőző képességét.

Egyezőval szerényen halad a hortobágyi pusztarészek hasznosításának előmunkálata úgy, hogy a jövő esztendőben már a berbeadás megtörténhetik. És akkor meg fog élenkúlni a még most csöndes Hortobágy, mely ha veszt is a hasznosítás által poétikus voltából, egy jó jövedelmi forrássá lesz a házipénztárnak. Erre pedig nagy szükség van nemcsak azért, mivel városunknak a haladás útján sok és fokozottabb bevételre van szüksége, de azért is, mivel a Hortobágy hasznosításából remélhető jövedelem apasztani fogja a közköltőt és így nagy terhet vesz le az adófizetők válláról.

Még egyszer a görög katolikus magyar püspökségről.

Tudvalevőleg a vallás- és közoktatásügyi m. királyi Miniszter ur a múlt héten leiratot intézett Debreczen sz. kir. város közönségéhez, melyben tudatta, hogy az esetben, ha Hajdudorog, mint püspöki székhely elejtetnek, hajlandó a várossal tárgyalásokba bocsátkozni a debreczeni székhely kérdésében, előbb azonban tudni óhajtja, hogy Debreczen sz. kir. város milyen áldozatot hajlandó hozni ezen célra.

Mi, midőn a leiratot közöltük, mint magánvéleményünket hangoztattuk, hogy nézetünk szerint a Miniszter ur leirata tisztán udvariassági tény Debreczen sz. kir. várossal szemben, tekintettel arra, hogy Debreczen minden időben kész volt a kultúra és emberszeretét kettős oltárára áldozatot hozni. Mondtuk pedig ezt azért, mert Ő Felsője és a római kuria határozatával szinte biztosra vettük, hogy a dorogi székhely kérdésében az ügy teljesen be van fejezve.

A jog- és pénzügyi bizottság e héten foglalkozott a Miniszter ur leiratával és akként döntött, hogy azon javaslatot teszi a közgyűlésnek, hogy mintegy feleletül a Miniszter ur leiratára, Debreczen sz. kir. város közönsége ajánljon fel a püspöki székhelynek Debreczenben felállítására készpénzben 250,000 koronát, anyagban két millió téglát és 6400 □-öt területet püspöki, kanonoki lakások és egyéb szükséges épületekre, illetve azok elhelyezésére.

Mivel tehát a jog- és pénzügyi bizottság abban a véleményben van, hogy a székhely kérdésében Debreczen sz. kir. város nyertes lehet és ezen célra hajlandó áldozatot hozni, továbbá, mivel ezen székhely folytán városunk egy hatalmas kulturális intézménnyel gyarapodik, tekintettel továbbá arra, amit *Jánosi Zoltán* biz. tag ur oly szépen és meggyőzően kifejtett, áldásosnak tartván bármely felekezeti kulturális intézményt a városra, végül tekintettel arra, hogy a bizottsági tagok nagyrésze a székhely kérdésben városunk mellett van, igen szívesen védelmezzük mi is ezen javaslatot. Egyébként multkor hangoztatott véleményünk ezen eréd részben, hogy a püspökségnek Hajdudorog székhelyét befejezettnek veltük a királyi elhatározással, részben azért, mert azt gondoltuk, hogy Debreczen sz. kir. város, mely az alkotások tömegelegét vállalta magára, ezen újabb áldozathozatalra nem fog vállalkozni.

Mivel azonban most már saját fülünkkel hallottuk és saját szemünkkel láttuk a város közönsége nagy többségének ezen kérdésben megnyilatkozásait, meghajlunk városunk áldozatkészsége előtt annál is inkább, mivel multkor említett nézetünk magánvéleményünk volt és nem a városi Tanácsé, mely még az időben ezen kérdéssel sem pro, sem contra nem nyilatkozott. S mivel a következmények aggodalmunkat eloszlatták, közüljük a latin mondást: „sapientis est mutare consilium in melius“.

A görög katolikus magyar püspöki székhelynek városunkban felállítású kétségtelenül egy újabb hatalmas kultúrtervező lesz és állandóan hirdetője Debreczen sz. kir. város felekezeti elfogulatlanságának és áldozatkészségének. És mivel mindig arra törekedtünk szerény tollunkkal, hogy emeljük ezen szellemi és anyagi erőben gazdag várost, örömmel üdvözöljük a mozgalmat, mely Debreczent egy újabb kultúrtervezővel kívánja gyarapítani.

Koncz Ákos.

Jog- és pénzügyi bizottságból.

A jog- és pénzügyi bizottság folyó hónap 15-ikén ülést tartott *Vargha Elemér dr.* tanácsnok elnöklésével, melyen a bizottság tagjai szép számmal jelentek meg. A bizottság a következő ügyeket tárgyalta:

A Kétmalom-u. 9. sz. házat tulajdonosan 43,000 koronáért megvételre ajánlotta a városnak. A mérnöki hivatal a házastelket 32,460 koronára becsülte. Többek hozzászólása

után a bizottság a kisajátítási eljárás megindítását javasolja a közgyűlésnek.

Az Erzsébet-ut 56. sz. ingatlant a bizottság 60.000 korona árban javasolja megvenni, míg a Darabos-utca 15-dik számu ház vétele ügyében elfogadta Révi Nándor dr. halasztó indítványát.

A nagy kölcsonre vonatkozó miniszteri leiratot tárgyalta ezután a bizottság és kimondani kívánja, hogy a közgyűlés fentartja ezen kérdésben hozott határozatát és értesíti a belügyminiszter urat, hogy a nagykölcsonre szüksége van a városnak már csak azért is, hogy a függő kölcsonöket rendezhesse.

A gör. kath. püspökség felállítására a bizottság 250.000 koronát, két millió téglát és 6400 □-öl területet javasol megadni.

A bizottság elfogadta a szennyvíztisztító telepre vonatkozó előterjesztést.

Javasolja a közgyűlés a városi telkek csatornázását, kivéve azokat, melyek utcanyitási vonalba esnek.

A Máv. gépjavitó műhely alkalmazottai részére kért házhelyek kérdésében a bizottság azon javaslatot fordul a közgyűléshez, hogy engedjen át ezen célra egyidőre 2 holdat, □-ölenként 6 koronájával és az esetben, ha a faktári telep-földek felszabadulnak, ezen célra adjon még 17 holdat.

Apróbb ügyek elintézése után az ülés véget ért.

A gyáriparosok beadványa.

A Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének debreczeni fiókja érdekes beadványt intézett Debreczen sz. kir. város tanácsához. A debreczeni fióknak, mely *Szentő Győző* vezetése alatt már igen sok üdvös eszmét vetett felszínre — beadványa így hangzik:

Tekintetes Városi Tanács!

Debreczen szabad királyi város fejlődésének nevezetesen fordulópontjához jutott: az Alföld egyik gyárvárosává készül kinőni magát.

A gyárváros a gazdaságtörténet tanítása szerint is a gazdasági életformák legfelsőbbje; de az elméletől eltekintve is, valamely város gazdasága és jólétének legizajabb mérföldmutatója a gyárkérmények.

Lehetetlen, hogy mindazoknak lekét, akik Debreczen szabad királyi város haladását óhajtják, örömmel ne töltené el a város egyre lüktetőbb forgalma, melynek bámulatos arányu megnövekedését legjobban mutatja a helyi vasut személyforgalmának bámulatos arányokban megnövekedése.

A gyáripár fejlődése azonban bizonyos életfeltételeket kíván meg, ahol e feltételek megvannak, magától is felvirágzik a gyáripár s vele együtt a község is.

Debreczen sz. kir. város abban a szerencsés helyzetben van, hogy e feltételeket nyújthatja s kellő körültekintéssel Debreczen nemcsak az Alföld, de egész Felső-magyarország első gyárvárosává emelheti.

E feltételek közt legfontosabb a terület: a gyártelepek és a munkások elhelyezése.

E kérdéseknek első rendű várospolitikai jelentőségük van, megoldásuktól a város jövője függ, elodázásuk mérhetetlen s pótolhatatlan károkat rejt magában.

A napi politika s az egyéni érdek kisszerű harcai mellett engedjétek meg nekünk, hogy a nemes város Tanácsa elé javaslattal járuljunk e kérdések megoldásait illetőleg.

Javaslatunk kiindulási pontja az a megállapítás, mely

a múlt év pünkösdjén szövetségi fióknak által Debreczenben rendezett lakásügyi értekezleten előrövidített meg. — Ezen értekezlet, melyen nemcsak az országnak lakásügyi és várospolitikai kérdésekben legkiválóbb szakemberei, a főváros lakásügyi politikájának tervezői és végrehajtói: tehát eminenten a gyakorlat emberei, hanem az ország több vidéki városa törvényhatóságának képviselői is résztvettek: vette észre s mondta ki a nagy elvet, hogy „Debreczen város jövője a belterületet körülvevő nagy telkekben fekszik”.

Debreczen sz. kir. városa is felismerte e terület nagy jelentőségét, azt, mint külterületet, szabályozni is kívánta, sőt egyes szabályrendelet-tervezet éles előrelátással külön pontban rendelkezett az iparvállalatok s azok munkásai részére szükséges épületekről.

Véleményünk szerint azonban e szabályrendelet-tervezet oly óriási területet ölelnek fel, melyek egységes és együttes szabályozása legalább is nem célszerű.

A 160—8006—897. sz. szabályrendelettel belterületnek minősített városrészeket közvetlen határoló területek ugyanis sokkaltá inkább városi jellegűek, semmint azokról ugyanolyan intézkedésekkel volna célszerű gondoskodni, mint például a tanyai területekről.

A belterületet közvetlen övező terület az, melynek külön speciális szabályozását a város jól felfogott érdekében, a gyáripár kifejlelőhetése szempontjából óhajtjuk.

A külterületből lefejtendő volna gyűrű alakban egy *harmadik övezet*, mely a már létező két övezethez csatlakozna s ez a harmadik övezet volna az, melynek területén a gyártelepek s a gyárakhoz tartozó munkások *munkás lakásai* elhelyezendők volnának.

Ez a harmadik övezet megfelelő szabályozással, az építkezési szabályok enyhébb rendelkezéseivel, olcsóbb építkezési anyagok megengedésével, mint ezt a legutóbbi tervezet igen helyesen kontemplálva s végül a minimális beépíthető területnek 100—150 négyszögölben megállapításával nemcsak az iparvállalatok megtelepülését segítően elő, de megakadályozná a város nagy szétterjeszkedését, a kilométernyi távolságokban alakuló telepek létesülését. A harmadik övezet ugyanis mintegy felszínvá magába azokat a kisembereket, kik a belső városban lakáshoz jutni nem tudván, 5—4 kilométer távolságban kerestek hajlékot a város körül, melyhez életexistenciájuk köveve s alapot adtak a telekspekulációnak s az egyre szaporodó telepeknek. E telepek létesülése kényszerű szükség volt, de azonnal meg fognak szünni új alakulások, ha megfelelő harmadik övezetünk lesz.

Ebben a harmadik övezetben találnának elhelyezésre a gyártelepek, melyek így koncentrálnak ebben az övezetben, gyárvárosi képet nyújtanának. Minden város igyekszik minél több önálló iparvállalatot területén megtelepíteni, mert a növekedése s az új adóalanyok a városnak mennyi nyereség. S fontos szempont az is, hogy nem a város belső területébe beekelve, hanem a belső városon kívül települjenek meg az iparvállalatok. A közúti közlekedés megfelelő javításával, de főképp iparvágányok létesítésével a hatványozottabb forgalom is kellő s gyors lebonyolást nyerne.

Ez alapja lenne a gyáripár fokozott versenyképességének is, amennyiben a nyersanyagok kényelmes beszállítása s a kész termékek elszállításra felelő meg volna könnyítve. A helyi érdekű s kisebb vasutakról szóló törvény tervezete megkönnyíti a városnak iparvasutak építését, melyekből kellő gondoskodás mellett új jövedelmi forrása volna a városnak.

A harmadik övezet létesítésével nemcsak a gyáripár fejlődésére gyakorolna elhatározó befolyást a nemes város, hanem megoldaná vele a lakás kérdést is. A gyáripár természetszerűleg nagy munkásokömeget koncentrált, ezek lakás-elhelyezése elsőrendű fontosságú kérdés. Minden rendelkezés, mely a belsőterületről a drága lakberek miatt kiszorított munkásnak megnehezíti a belterületen kívül a kisterületű, tehát olcsóbb lakás vagy ház megszerzését; nemcsak mesterségesen felduzzasztaná a belső város amegy is horribilis lakbéréit s újabb elviselhetetlen terhet róna különösen a hivatalnok-osztályra, hanem egyáltalán melegágy volna a tömeglakásoknak, ágyarársuaknak s az összezsufolttság minden következményének, melyről a rendőri razziaik már oly szomorú nagyvárosi képet nyújtottak.

Ép ezért egy oly harmadik övezet, mely a kisembereknek nem megnehezítené, de megkönnyítené az építkezést, az ottlakás, harmadik övezet, melyen elhelyezést találnának mindjárt a gyártelepek közelében a munkások telepei is: megbecsülhetetlen szolgálatot tenne a város fejlődésének. Egészséges övezetben, rendezett, tiszta munkásterületek a munkásjólét azon első tényezői, melyek közt nem teremnek meg téves eszmék. Gondoljunk rendőrileg, közegészségügyileg rendezetlen, ellenőrizetlen, a belső területről kilométerekre fekvő övezet helyére egy szabályosan alkotott körgyűrű területet, amely körülövezvén a várost, csoportos, szabályos munkásházaival, kellő közlekedési eszközökkel, jóléti intézményeivel, egy virágzó új város lenne, mely a gyáripár előnyeit annak hátrányai nyújtana. S ha utalunk arra az üdvös társadalmi mozgalomra, mely ép e létesítendő harmadik övezetben mintegy előhírnökeikül a munkáskerteket tartja fenn, ha megemlítjük azon mozgalmakat, melyek a munkások lakáskérdését megoldani akarják s melyek közül egy konkrét alapot is nyert, amennyiben a munkásházépítő közhasznú részvénytársaság részére már a tekintetes Tanács megfelelő területeket ép e tervezett harmadik övezetben már ki is jelölt, de sőt városfejlesztő új programjába a városi Tanács is nagy szociális érzékről tévén tanúságot, a társadalmi tevékenységgel karöltve, egész sor népjóléti intézményt kíván megvalósítani, melyek céljuknál fogva is legjobb elhelyezést ép e harmadik övezetben nyerhetnek. Láthatjuk, hogy a városnak anyagi áldozatába nem kerülne ezen övezet létesítése, mert a társadalom öntevékenysége már előre biztosította ezen övezet felvirágzását.

Mindezeknél fogva folyó évi május hó 24-én tartott közgyűlésünk határozatából azon tiszteletteljes indítványt járultunk a nemes város tekintetes Tanácsa elé:

meltőztassék bölcs megfontolással a 160—8006—97. szám alatt belterületnek minősített terület körül egy harmadik övezetet létesíteni, erre nézve speciális építkezési szabályrendeletet alkotni, mely meghatározott terv szerint, utcák, terek eleve kijelölésével megszabná egy új városkörzét határait. Ezen az övezeten belül 150 négyzetgölg legyen az a minimum, melyen ipari és más munkások, valamint kisemberek részére lakóház felépíthető. Köteleztesse minden építkező a megszabott utcavonalba építkezni s tétessék kötelezővé a villaszertű építkezés, legalább annyira, hogy az utcajárótól megfelelő terület befásítandó, illetve kertnek hagyandó legyen. Jelöljön ki a város ezen övezetben gyári építkezés céljaira nagyobb területeket s a gazdasági érdekelttség (gyáripari, mezőgazdasági, ipari stb.) meghallgatása után terjesszen a közgyűlés elé ezen, a város jövőbeli boldogulását illetőleg oly fontos kérdésben érdemleges szabályrendelet-tervezetet.

A piac olcsóbbá tétele.

Lapunk mult számában közöttük Rostás István rendőrfőkapitány javaslatát az élelmiszerek hatósági uton történendő árusításáról. Az ételrevaló, közéletünket javító és olcsóbbá tételét biztosító javaslatát a városi Tanács támogatván, az előterjesztést elfogadta és ezen célra 3000 koronát megszavazott.

A közvetítő kereskedelem folytán városunkban különösen magára szöktek az élelmi cikkek árai. Nagy aron silány élelmiszereket adnak és visznek a piacra, nem is említve azt a bárdolatlan modort, amellyel a kofák a vásárló közönséggel bántanak. Mindezeket egybefoglalva és a vásárló közönség érdekét tekintve, nagyon hála méltó kezdeményező lépést tett ezen türethetlen átlapotok mérséklésére, esetleg megszüntetésére a rendőrfőkapitány, aki hamarosan felismerte azt az eljárást, amit ez irányban meg kell indítani.

Meg vagyunk győződve, hogy gondos ellenőrzés mellett a hatósági árusítás olcsóbbá fogja tenni a piacot és lehetetlenné teszi azon kufárokat, akik a maguk zsebére hihetetlen magára szöktették a piaci árakat. Ma ugyanis a krumplinak literje 10—12 fillér, már pedig a szegényebb sorsu népnek ez a fő tápláléka. Ez csak egy példája a drágaságnak, a többi élelmicikk épen ilyen drága. Emellett csálóka mérték ez a liter és mint egy más alkalommal emilittük, nagyon helyes volna a nagyobb gazdaság növényeknek úrmértékkel mérését rendőrileg eltítani.

Ügyes kezelés, jó és olcsó beszerzési források felkutatásával az akció sikert érhet el, ami a közönség érdekében nagyon kívánatos. Mert nehéz a megelhetés minden vonalon és aki akar és ételrevaló eszméivel a megelhetési viszonyokon könnyít, emberséges dolgot művel és köszönetet érdemel.

Költségleírányszata

Debreczen sz. kir. város köztisztasági és fuvarozási vállalatának az 1913. évre.

Fédezet.

Előirányszat
1912. évre 1913. évre
K f K f

1. Utcák és város tulajdonát képező házak (iskolák, hivatalok, lak-tanyák és bérházak) szemét és hó kifurvarozása	24,000—	36,000—
2. Utcák locsolása és olajozása	16,000—	20,000—
3. Város tulajdonát képező összes épületek és csatornák póce-nyag kihordása	4,200—	10,000—
4. Magánosoktól póceanyaghordás	11,930—	29,000—
5. Műjég eladásból	15,000—	19,800—
6. Trágya eladásból	—	2,000—
7. Kórházak és Svetits-intézet házi-szemét kifurvarozásáért	630—	718—
8. Burkolat tisztogatásért	39,294—	50,982—
Együtt	111,054—	168,200—

Szükséglet.

1. Fuvarozási számla	21,760—	39,150—
2. Személyzeti költség	27,700—	44,030—
3. Burkolat tisztogatók	39,294—	50,682—
4. Általános költségek	4,000—	5,178—
5. Műjég vétel	7,800—	10,800—
6. Porolajozás és locsolás	8,000—	9,760—
7. Kamatok	2,500—	8,600—
Együtt	111,504—	168,200—

Kövendy Domokos,
intéző.

Göckmány Béla,
könyvvizető.

A debreczeni egyetem ügye.

A Debreczenben felállítandó egyetem ügyében képtelenebb-képtelenebb hírek jelennek meg a fővárosi lapokban. Nehogy ezek a téves információk alapuló hírek bármely irányban is kétséget támasszanak, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium a következők közlésére kérte fel a lapokat:

Debreczen sz. kir. város 1911 június 9-én tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlésén (174/9509—1911. bkgy. sz.) elhatározta, hogy a debreczeni egyetem céljaira ad:

1. öt millió koronát, 2. nyolcvan kat. hold területet a Nagyerdőben, 3. saját költségén gondoskodik az egyetemi telep csatornázásáról, vízvezetéknek, a villam- és gázvilágítás bevezetéséről és a villamos vasutat a telepig meghosszabbítja, 4. újra átengedi a bábaképezdet, 5. följánlja a Péterfia- és Nyomatató-utca közötti telkeket egyetemi aula és középponti hivatalok céljaira. Ez utóbbi pontot illetőleg a közgyűlés kifejezést adott ama nézetének, hogy az aula és a középponti hivatalok elhelyezése mind az államra, mind a városra nézve kevesebb anyagi áldozattal is lenne keresztülvihető.

Ugyanez ügyben a debreczeni református egyház presbitériuma is 1911 június 17. gyűlésén (754/1911. P. sz.) elhatározta, hogy a Péterfia- és Nyomatató-utca közötti házastelkeket egyetemi aula és középponti egyetemi hivatalok céljaira följánlja; amennyiben azonban ezek nem épülnének fel e telkeken, a telkek továbbra is a debreczeni református egyház tulajdonában maradnak.

Debreczen városának, illetve a debreczeni református egyház ezen följánlását a vallás- és közoktatásügyi miniszter elfogadta és miután a debreczeni és pozsonyi m. kir. tudományegyetemek föllállítására vonatkozó 1912 : XXXII. t.-c. életheleptett — július hónap 27-én 102,484. sz. a. fölhívta Debreczen városát, hogy e t.-c. 3. szakasza értelmében a följánlott összeget fizesse be az állampénztárba, a följánlott telkeket pedig irassa át a kincstárba.

A miniszter ezen leiratára Debreczen városa mindaddig nem válaszolt és éppen ezért mindazok az újságciklemények, melyek szerint ez ügyben fölterjesztések történtek és újabb rendeletek kibocsátáltak, tévesek.

Hasonlóképpen téves az, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter a bábaképző melletti területet nem fogadja el.

Vitás, illetőleg elhatározandó csak az lehet, hogy vajjon akkor, amikor az egész egyetemi telep a Nagyerdőn fog épülni szükséges-e aulát és középponti hivatalokat a város belsejébe elhelyezni. Ez az elhelyezés a debreczeni református egyház, illetve a tiszántúli református egyházkerület kívánása volt. Ha ez iránt az érdekeltek körök és első sorban maga Debreczen városa másképpen döntenének, természetesen elesnék annak szükségessége. A Péterfia és Nyomatató-utca közötti telkek följánlása különben is oly alakban történt, hogy csak az aula és a középponti hivatalok céljaira szolgálhatnak.

Mind azok a híresztelések, melyek szerint a vallás- és közoktatásügyi kormány Debreczen városától többet követelne, mint amit följánlott, nem felel meg a valóságnak.

Hírek.

— **Értesítés.** A városok fejlesztéséről szóló 1912 : LVIII. t.-c. 10. §-a értelmében a törzsvagyonra vonatkozó határozatok tekintetében az 1886 : XXII. t.-c. 110. §-ában megállapított eljárást mellőzni kell és így a névszerinti szavazásokra vonatkozó értesítéseket ezentúl kibocsátani nem fogom. Az új törvény hivatkozott szakasza értelmében a határozat meghozatalánál névszerinti szavazással a jelenlevők többsége dönt. Debreczen, 1912. évi október hó 8. Kovács József, polgármester.

— **Városi közgyűlés.** A hó vége felé, közgyűlés lesz a városnál. A számos ügyből álló tárgysorozatot a különböző bizottságok most tárgyalják. Ha minden úgy le lesz tárgyalva, kitűzik a közgyűlés napját.

— **A tanyai iskolából.** Ifj. Vén Árpád elepi állami tanító egy éves önkéntesi szolgálatra bevonulván, Csányi Viktor kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő az elepi állami tanyai iskolába Szakács Irén okleveles tanítónő nevezte ki, illetve oda helyettesnek küldte ki. Szakács Irén az első nő, aki a debreczeni tanyai iskolához lett kinevezve. Nevezett tanítónő állását már el is foglalta.

— **Villamos téli menetrendje.** A helyi vasut most terjesztette a városi tanács elé a villamos vasut menetrendjét. A városi tanács az előterjesztést, illetve a menetrendet tudomásul vette. A menetrendre nézve pusztán azon megjegyzésünk van, hogy talán célszerű lett volna a közönség érdekében, ha egy vonat a vasutól reggel fél hat órákor indult volna.

— **Állatok kinzása.** Az állatvédő egyesületre valóban nagy szükségünk van. Most, hogy városunkban a nagyobb építkezések és földmunkák folynak, napról-napra láthatjuk az igavonó jószág kinzását. Némelyik durvalelkű fuvaros amellett, hogy irtózatossá terhet huzat lovaival, ha ezek nem indítanak, agyba-főbe veri azokat ostornyélen, ásóval-kapával, egyszerűen azzal ami a keze ügyébe esik, természetesen a helyzetnek megfelelő istenkáromlások között. Ideje volna végetvetni ezeknek a szegénytelen állapotoknak és az állatkinzókat, istenkáromlókat példának meg kell büntetni.

— **A nagyvásár.** Az ugynevezett őszi nagyvásárbán nagy volt a kínálat és kereslet egyaránt. Jó idő járt a sokadalomra és nagyon sok vidéki fordul meg városunkban. Igavonó és egyéb jószágban is meglehetősen nagy volt a felhajtás, valamint a kereslet is.

— **Adomány.** A városi tanács a Concours Hippique versenyére 200 koronát szavazott meg és a vásár teret átengedte azon kikötéssel, hogy az egyesület a verseny után azonnal helyrehozza a területet.

Felhívás.

Teikenttel a magyar államvasutak igazgatóságánál az év vége felé előálló nagy munkatorlódásra: kérem azon tisztviselő urakat, segéd- és kezelőszemélyzet tagjait, kiknek feláru vasuti jegy váltására jogosító arcképes igazolványuk ez év végén érvénytelené válik, illetve meghosszabbítandó, hogy aláírásukkal ellátott arcképeiket, illetve igazolványjaikat a kiállítás díjjal együtt (2 korona) a polgármesteri titkári hivatalba folyó évi október hó 25-ik napjál beszolgáltatni sziveskedjenek.

Debreczen, 1912. évi október hó 9-én.

Kovács József,
polgármester.